

О. Н. Саган

Єпитимія

ЄПИТИМІЯ (від грец. *ἐπίτιμία* – покарання, заборона) – форма релігійного покарання (особливого послуху) за порушення церковних приписів, канонів чи догматів. Ін. назва – покута. Призначає священник-духівник або добровільно приймають на себе самі віруючі. Полягає у посиленому виконанні деяких церк. обрядів (посту, молитов, поклонів тощо), здійсненні паломництва у святі місця тощо. Має характер церк.-вихов. засобу («лікування духовне»), шляху духов. самовдосконалення. По закінченні Є. священник читає особл. молитву на звільнення від заборони (покарання). У ранньому християнстві Є. мала публ. характер і чітко сформульов. покарання (аж до відлучення від причастя і Церкви). Нині Є. має приват. характер і радикал. засоби практично не використовують (у католицизмі, напр., за винятком особл. випадків, Є. полягає у прочитанні певної кількості молитов).

Бібліографічний опис:

Єпитимія / О. Н. Саган // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-19906>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).